

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาระดับความรู้ของผู้ปฏิบัติงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษาจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. ระดับความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 ซึ่งศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยศึกษาความหมายและเป้าหมายระบบการแพทย์ฉุกเฉิน การรับแจ้งเหตุ การดูแลรักษาผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุ การประสานงาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวม มีผู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และเมื่อพิจารณาตามหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผ่านเกณฑ์ 65 คน คิดเป็นร้อยละ 78.75 เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 เจ้าหน้าที่วิทยุสื่อสาร ผ่านเกณฑ์ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และพนักงานขับรถ ผ่านเกณฑ์ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00

2. ความคิดเห็นของประชากรต่อระบบดำเนินการบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความเห็นว่ามีภาระงานต่อระบบการบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการบริหาร มีการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.49$) และ ด้านวิธีการดำเนินงาน มีการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$)

3. ข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้คือ ผู้บริหารระดับสูงแต่ละองค์การที่มีส่วนร่วมในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง และศูนย์กู้ชีพควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ควรจัดทำคู่มือ มาตรฐาน บทบาทหน้าที่ ของหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่สะดวกต่อการใช้งานและง่ายต่อการเข้าใจให้มีประจำทุกหน่วยบริการ และควรควรเร่งสร้างความร่วมมือเครือข่ายระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนควรเร่งแก้ไขปัญหาหน่วยบริการระดับพื้นฐานยังไม่มี ความชัดเจนในลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อให้เกิดความปลอดภัยสูงสุดต่อผู้ป่วย

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวม มีผู้ผ่าน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน อันเกี่ยวกับความหมายและเป้าหมายของระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับการรับแจ้งเหตุ การดูแลรักษาผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุ การประสานงาน จะเน้นหนักไปในทางวิชาการ เป็นภาคความรู้ ความจำ และเป็นคำเรียกขาน หรือศัพท์เฉพาะเสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับช่องทางด่วนการแจ้งเหตุระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน คือ หมายเลข 1669, 043-813074

และวิทยุสื่อสารคลื่นความถี่ 155.75 ซึ่งผู้ปฏิบัติงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลตำบล ห้วยโพธิ์ จะมีสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นประชาชนธรรมดา และเป็น พนักงานเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างด้านการศึกษา จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ ผู้ปฏิบัติงานจะมีพื้นฐานการศึกษาค่อนข้างต่ำ คือ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้ส่วนมากจะเป็นเจ้าหน้าที่ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากประชาชนก็จะเน้นหนักไปในด้านการให้บริการ นำส่งผู้ป่วย หรือผู้ประสบเหตุให้ถึงโรงพยาบาลโดยเร็วตามภาระหน้าที่ ก็น่าจะถือว่าได้ทำหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดแล้ว จึงอาจจะไม่ให้ความสำคัญกับภาคความรู้เท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ จึงอาจเป็นเหตุให้ระดับความรู้เกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของ ผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิรพงษ์ บุญสวัสดิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินผลของผู้ปฏิบัติงานของพนักงานกู้ชีพ โรงพยาบาลขอนแก่น ความรู้ของพนักงานกู้ชีพและอาสาสมัครกู้ภัย ร้อยละ 53.8 มีความรู้ เรื่องการปฐมพยาบาลและการเคลื่อนย้าย ซึ่งถือว่ามีความรู้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ เมื่อพิจารณาตามหน้าที่การปฏิบัติงาน พบว่า

1.1 เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากประชาชนหรือ ชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ จำนวน 100 คน ถือว่าเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดที่ได้มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงานครั้งนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่กลุ่มนี้จะมีพื้นฐานความรู้ก่อนข้างต่ำ (ต่ำกว่าปริญญาตรี) และส่วนใหญ่จะทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพนักงานของเทศบาลอีกครั้งหนึ่ง จึงอาจจะไม่ให้ความสำคัญกับภาคความรู้ความจำ และคำเรียกขาน หรือศัพท์เฉพาะเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับช่องทางด่วนการแจ้งเหตุระบบ บริการการแพทย์ฉุกเฉิน คือ หมายเลข 1669, 043-813074 และวิทยุสื่อสารคลื่นความถี่ 155.75 ซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ความจำเป็นพิเศษ จึงทำให้มีผู้ผ่านเกณฑ์ 65 คน คิดเป็น ร้อยละ 78.75 จึงไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2 เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กลุ่มนี้จะเป็นพนักงานเทศบาล ซึ่งผ่านการคัดเลือกเข้ามารับราชการ จะเป็นผู้ที่มิระดับการศึกษาค่อนข้างสูงส่วนใหญ่จะจบ การศึกษาระดับปริญญาตรี และจะผ่านการฝึกอบรมทบทวนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยและระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่เป็นประจำ จึงทำให้มีผู้ผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.3 เจ้าหน้าที่วิทยุสื่อสาร กลุ่มนี้จะเป็นพนักงานและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเช่นกัน โดยกลุ่มนี้จะมีหน้าที่โดยตรงกับการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานต่าง ๆ อยู่เป็นประจำเสมอ ๆ จนสามารถเข้าใจในช่องทางด้านการแจ้งเหตุและสามารถที่จะจดจำคำเรียกขานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้มีผู้ผ่านเกณฑ์ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.4 เจ้าหน้าที่ขับรถยนต์ ส่วนมากจะระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ และโดยส่วนมากจะสนใจเพียงเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง คือ ขับรถยนต์ตามที่ผู้มีอำนาจหรือพนักงานเทศบาลสั่งการให้ไปปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จเท่านั้น จึงอาจจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้มีผู้ผ่านเกณฑ์ เพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. จากผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความเห็นว่ามีภาระงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการบริหาร มีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.49$) และด้านวิธีการดำเนินงาน มีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$) ทั้งอาจเป็นเพราะว่า ผู้ปฏิบัติงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกจากประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชนหรือเป็นบุคคลที่สมัครใจเป็นอาสาสมัครจะเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ เช่น เจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จะได้รับการแต่งตั้งจากประชาชนที่ถูกคัดเลือกจากประชาชนในท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชนหรือเป็นบุคคลที่สมัครใจ และก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่ทุกคนจะต้องผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน เช่น ได้รับการอบรมเทคนิคการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ หน่วยปฏิบัติการกู้ชีพยังให้ความสำคัญกับการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกครั้งเมื่อมีการรับแจ้งเหตุ ผู้ปฏิบัติงานก็จะร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายของแต่ละบุคคลเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ ผู้ปฏิบัติงานมีความเห็นว่ามีภาระงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมและด้านวิธีการดำเนินงาน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีการบริหาร มีความเห็นว่ามีภาระงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะว่า ด้านนี้

ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดการองค์กร การนำ การควบคุม ซึ่งจะเป็นหน้าที่หลักของหน่วยงานต้นสังกัด คือ เทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ จะต้องเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งทำที่ผ่านมาก็ถือว่าได้ดำเนินการมาได้ระดับหนึ่ง แต่ผู้ปฏิบัติงานอาจจะตั้งความคาดหวังไว้สูงที่จะเห็นหน่วยงานเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นมากกว่านี้ จึงมีความเห็นว่ามีงานด้านวิธีการบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวม ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาตามหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและเจ้าหน้าที่วิทยุสื่อสาร มีความรู้ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนเจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และพนักงานขับรถ มีความรู้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ หรือโรงพยาบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรนำไปเป็นข้อสารสนเทศในการวางแผนงาน โครงการเพื่อพัฒนาให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในประเด็นดังกล่าวให้มากขึ้นต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานต่อระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนผู้ประสบเหตุฉุกเฉินให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 ศึกษาแนวทางการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2.3 ศึกษาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติงานในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ เทศบาลอื่นตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์